

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004 și pentru modificarea art. III alin. (1), (11) și (3) din Legea nr. 269/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2015 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. I. — Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 13 februarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 33 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în cazul în care contractele prevăzute la lit. b) nu cuprind explicit acordul proprietarilor terenurilor și/sau aceștia nu pot fi identificați, titularii autorizațiilor vor publica o notificare privind intenția de a executa lucrările, la sediul primăriei comunei, orașului sau municipiului pe raza căreia/căruia se află terenurile pe care urmează să fie executate lucrările, identificând aceste terenuri conform modalităților prevăzute la lit. a). În acest caz notificarea devine, după 10 zile calendaristice, titlul pentru emiterea certificatului de urbanism și a autorizației de construire;”

2. La articolul 34, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Agenția, organizațiile și federațiile beneficiază, în condițiile legii, de un drept de servitute de trecere subterană, de suprafață sau aeriană și asupra terenurilor situate adiacent amenajărilor, proprietate publică sau proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice situate în cadrul platourilor deservite de amenajările de îmbunătățiri funciare.

(2) Dreptul prevăzut la alin. (1) are ca obiect utilitatea publică a bunurilor din fondul dominant și se realizează cu titlu obligatoriu pe toată existența acestuia, se exercită fără înscriere în cartea funciară și cuprinde dreptul de folosință, întreținerea, reparațiile și paza integrității respectivelor bunuri, precum și înlăturarea urmărilor unor dezastre și aplicarea de măsuri de protecție a mediului înconjurător, conform prevederilor legale în vigoare.”

3. La articolul 66, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și la punctele de livrare în amenajările de desecare folosite pentru irigații.”

4. După articolul 66 se introduce un nou articol, articolul 66¹, cu următorul cuprins:

„Art. 66¹. — (1) Prevederile art. 66 alin. (4) se aplică deținătorilor de sisteme de irigații locale, independente de infrastructura de îmbunătățiri funciare aparținând domeniului public sau privat al statului sau sisteme amplasate în afara unui teritoriu distinct hidraulic pentru care se asigură apă pentru irigații prin unul sau mai multe puncte de livrare a apei prin intermediul infrastructurii de îmbunătățiri funciare aparținând domeniului public sau privat al statului.

(2) Deținătorii prevăzuți la alin. (1) au următoarele drepturi:

a) de a beneficia de finanțare publică nerambursabilă pentru proiecte de dezvoltare rurală de investiții pentru înființarea/reabilitarea/modernizarea și/sau exploatarea sistemelor de irigații locale;

b) de a prelua din surse autorizate necesarul de apă pentru irigarea culturilor agricole și silvice;

c) de a beneficia de prevederile art. 33 și 34.

(3) Deținătorii prevăzuți la alin. (1) au următoarele obligații:

a) să transmită către Agenție informații privind tipul sistemului de irigații local înființat;

b) să transmită anual suprafața agricolă/silvică deservită de sistemul de irigații local;

c) să dețină autorizație pentru sursa de apă necesară pentru desfășurarea activității de irigații;

d) să doteze sistemul de irigații local cu mijloace de măsurare a consumului de apă și energie electrică pentru irigații;

e) să transmită Agenției situația aplicării udărilor, cultura irigată, precum și datele cu privire la obligațiile prevăzute la lit. d).

(4) În înțelesul prezentei legi, sistemele de irigații locale prevăzute la alin. (1) se pot înființa în cadrul exploatațiilor agricole și pot cuprinde, după caz, elementele componente definite în cadrul sistemului de irigații prevăzut în anexa nr. 1.”

Art. II. — (1) Sistemele de irigații locale se autorizează de către Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare.

(2) Pentru sistemele de irigații locale înființate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiarii au obligația să obțină autorizația de la Agenția prevăzută la alin. (1), în termen de 6 luni de la aprobarea normelor metodologice.

(3) Procedura privind autorizarea sistemelor de irigații locale se stabilește în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. III. — Alineatele (1), (11) și (3) ale articolului III din Legea nr. 269/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2015 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 12 noiembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**Art. III.** — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, sub condiția asumării de către Guvern, prin hotărâre, a Programului național de reabilitare și/sau înființare a infrastructurii principale de irigații și infrastructurii de desecare și drenaj, primește suma de 1,500 miliarde euro necesară pentru reabilitarea acestor infrastructuri.

(11) Suma prevăzută la alin. (1) se alocă până în anul 2027, cu încadrarea în limita fondurilor aprobate cu această destinație, respectiv suma de 1,500 miliarde euro.

.....
(3) Prin derogare de la prevederile art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor, proiectelor sau categoriilor de investiții, cuprinse în programul prevăzut la alin. (1), precum și alte investiții în amenajări de îmbunătățiri funciare se aprobă și se cuprind în programele anuale de investiții de către ordonatorul principal de credite, indiferent de valoarea acestora.”

Art. IV. — Pentru cererile înregistrate de către beneficiarii prevăzuți la art. 66¹ privind decontarea cheltuielilor prevăzute la

art. 66 alin. (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, în perioada sezonului de irigații, se aplică dispozițiile prezentei legi.

Art. V. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul modifică și completează normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.872/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

Art. VI. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul aprobă prin hotărâre normele metodologice de autorizare a sistemelor de irigații locale, prevăzute la art. II alin. (3).

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 13 mai 2022.
Nr. 136.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004 și pentru modificarea art. III alin. (1), (11) și (3) din Legea nr. 269/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2015 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004 și pentru modificarea art. III alin. (1), (11) și (3) din Legea nr. 269/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2015 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2022.
Nr. 792.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind completarea art. 4 din Legea nr. 1/2000
pentru reconstituirea dreptului de proprietate
asupra terenurilor agricole și celor forestiere,
solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991
și ale Legii nr. 169/1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1⁹) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹⁰), cu următorul cuprins:

„(1¹⁰) Proprietarii investițiilor privatizate în condițiile legii pot încheia acorduri de despăgubire și cu persoane fizice îndreptățite din județul respectiv, ale căror cereri de reconstituire a drepturilor de proprietate au fost validate de comisiile județene de fond funciar sau au fost stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, chiar dacă aceste terenuri preluate abuziv nu s-au aflat sub investițiile privatizate.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 13 mai 2022.
Nr. 137.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind completarea art. 4
din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului
de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere,
solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar
nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind completarea art. 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2022.
Nr. 793.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 30 aprilie 2014, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 6 alineatul (2), după litera m) se introduce o nouă literă, litera n), cu următorul cuprins:**

„n) zoofilia.”

2. **La articolul 24¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 24¹. — (1) Polițiștii din cadrul Poliției Române care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, constată că un animal se află într-o situație de pericol emit, de îndată, ordin de plasare a animalului în adăpost pentru o perioadă de 45 de zile sau încredințarea lui unei asociații sau fundații de protecția animalelor care are contract de prestări de servicii medicale veterinare cu un cabinet veterinar înregistrat conform legii.”

3. **La articolul 24¹ alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) animal care a fost rănit, schingiuit sau supus zoofiliei;”

4. **La articolul 24¹ alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:**

„g) animal care nu beneficiază de hrană și apă în cantități suficiente, de un adăpost corespunzător sau de tratamente medicale.”

5. **Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 25. — (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă:

a) intervențiile chirurgicale destinate modificării aspectului unui animal sau altor scopuri necurative, cum ar fi codotomia, cuparea urechilor, secționarea corzilor vocale, ablația ghearelor, coltilotul ciocului și dinților;

b) despărțirea puilor de mamă până la vârsta de minimum opt săptămâni de viață în vederea comercializării, exceptând îndepărtarea puilor de mamă înainte de perioada minimă specifică speciei pentru înțarcare;

c) folosirea de animale vii pentru dresajul animalelor sau pentru a le controla agresivitatea, dacă le creează suferință.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani sau cu amendă:

a) folosirea animalelor sălbatice aparținând subîncregăturii vertebrate, indiferent de gradul de îmblânzire, născute în

captivitate sau capturate din natură, în spectacole de circ, circuri ambulante, caravane și trupe de artiști ambulanți, precum și în orice alte tipuri de spectacole similare;

b) folosirea armelor cu tranchilizant asupra animalelor în alte situații decât pentru imobilizarea acestora;

c) practicarea tirului pe animale domestice sau pe animale sălbatice captive;

d) rănirea cu intenție a animalelor.

(3) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani:

a) uciderea animalelor, cu intenție, fără drept;

b) schingiuirea animalelor;

c) organizarea de lupte între animale sau cu animale;

d) zoofilia.

(4) În cazul condamnării pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța poate dispune ca pedeapsă complementară interdicția de a deține animale pentru o perioadă de la un an la 5 ani.”

6. **După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 25¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 25¹. — Nu constituie infracțiune:

a) fapta persoanei de rănire sau ucidere a unui animal ca reacție la atacul acestuia;

b) sterilizarea animalelor.”

7. **La articolul 26 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) nerespectarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) lit. e)—g);”

8. **La articolul 26, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 3.000 de lei la 12.000 de lei.”

9. **Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 27. — În cazul săvârșirii de două ori a faptelor prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a) și b) de către proprietarul animalelor, pe lângă sancțiunile aplicate, se aplică și măsura confiscării animalelor. După caz, toate animalele vor fi cazate în adăposturi care funcționează pe lângă consiliile locale, în vederea adopției sau a valorificării, în condițiile legii.”

10. **Articolul 28 se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 13 mai 2022.
Nr. 138.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004
privind protecția animalelor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 205/2004 privind protecția animalelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 13 mai 2022.
Nr. 794.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 838**
din 9 decembrie 2021**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5
din Codul de procedură civilă din 1865**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 14.466/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 98D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că sunt invocate aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii, de competența instanței de judecată, precum și eventuale omisiuni legislative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 14.466/3/2018, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză având ca obiect „despăgubire revizuire” în contradictoriu cu intimatul Spitalul Clinic Județean de Urgențe Oftalmologice București și Monica Daniela Pop.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că sintagma „s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților” este neconstituțională, fiind limitativă atunci când revizuirea se face în baza unor acte/documente care au fost descoperite după pronunțarea sentinței. În acest sens, învederează faptul că instanțele de judecată nu iau în calcul situațiile în care partea potrivnică sau autoritățile statului român împiedică emiterea unui document, tolerând, în mod intenționat, situații ilegale și refuzând să emită documentele prevăzute de lege în astfel de cazuri. Arată, astfel, că autoritățile publice pot întârzia emiterea unui document în mod intenționat, cu scopul de a tolera o situație ilegală, față de care nu vor să ia măsurile impuse de lege, iar în astfel de situații instanțele nu consideră că întârzierea emiterii unui document s-ar încadra la documente/„înscrisuri doveditoare reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților”. Așadar, susține autoarea excepției, pentru ca sintagma menționată mai sus să fie constituțională, prin aceasta ar trebui să se înțeleagă și documentele emise cu întârziere din culpa autorităților, în cazul în care întârzierea a avut ca scop ascunderea unor situații ilegale.

6. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența instanței de contencios constituțional, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 275 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 august 2017.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, potrivit cărora „Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri date de o instanță de recurs atunci când evocă fondul se poate cere în următoarele cazuri: [...]”

5. *dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.”*

11. În susținerea neconstituționalității prevederilor criticate, autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție și alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, cu titlu exemplificativ fiind Decizia nr. 498 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 24 martie 2020, prin care Curtea a statuat că aceste prevederi reprezintă reguli de procedură ce reglementează revizuirea ca o cale extraordinară de atac pentru reformarea hotărârilor judecătorești și au fost edictate în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Curtea a subliniat faptul că autoritatea de lucru judecat ce se atașează hotărârii judecătorești impune obligația tuturor subiecților de drept ca actele emise ulterior acesteia să se raporteze la realitatea de drept stabilită prin hotărârea judecătorească. Altminteri, ori de câte ori s-ar emite un nou act ce nu ține cont de hotărârea judecătorească pronunțată, aceasta din urmă ar fi susceptibilă să fie revizuită. Prin urmare, Curtea a reținut că ar fi contrar, pe de o parte, autorității de lucru judecat ce caracterizează hotărârea judecătorească și, pe de altă parte, rațiunii căilor extraordinare de atac ca un înscris generat ulterior pronunțării hotărârii judecătorești să se constituie într-un înscris doveditor apt să determine revizuirea hotărârii astfel pronunțate. De aceea, textul legal criticat, atunci când stabilește că înscrisul doveditor trebuie să fi fost descoperit ulterior pronunțării hotărârii judecătorești, are în vedere preexistența în timp a înscrisului doveditor din moment ce numai un astfel de înscris ar fi putut determina reținerea unei alte situații de fapt și/sau de drept în cauza respectivă de către instanța judecătorească ce a pronunțat hotărârea supusă revizuirii.

13. Din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate sintagma „s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților” din cuprinsul art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă este neconstituțională, întrucât termenii folosiți sunt extrem de vagi și nu sunt definiți în mod explicit în legislație, interpretarea lor rămânând la latitudinea instanțelor de judecată. În acest sens, susține că magistrații au ajuns să interpreteze legea atât de restrictiv, încât, în practică, nu mai există situații în care se poate face revizuire pe baza descoperirii unui nou document, mai ales când una dintre părțile dosarului este o instituție publică, context în care consideră că, pentru ca

reglementarea criticată să fie constituțională, prin sintagmele mai sus menționate ar trebui să se înțeleagă și documentele emise cu întârziere din culpa autorităților, în cazul în care întârzierea a avut ca scop ascunderea unor situații ilegale.

14. Reținând susținerile autoarei excepției, Curtea constată că prin Decizia nr. 505 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 4 februarie 2019, și Decizia nr. 896 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 23 februarie 2021, pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, ridicată de aceeași autoare, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză, instanța de contencios constituțional a subliniat că, potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, atribuțiile sale de soluționare a excepției de neconstituționalitate nu constau în analizarea conformității cu normele fundamentale a anumitor interpretări pe care organe, instituții sau autorități publice competente le dau textelor legale în procesul de aplicare a legii la diferite cazuri și circumstanțe, ci rezidă în controlul efectuat asupra unei pretense stări de neconstituționalitate extrinsecă sau intrinsecă a unui text legal. Așa fiind, referitor la modalitatea de interpretare și de aplicare concretă a textelor de lege deduse controlului de constituționalitate, precum și la necesitatea realizării unei jurisprudențe unitare a instanțelor de judecată, Curtea a constatat că aceste aspecte excedează atribuțiilor instanței de contencios constituțional.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Carmen Ionescu în Dosarul nr. 14.466/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Realizare pasaj rutier la intersecția DN 1 cu DN 73A (Predeal)”, județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Realizare pasaj rutier la intersecția DN 1 cu DN 73A (Predeal)”, județul Brașov, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiție, prevăzut la art. 1, se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și

Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate conform legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 11 mai 2022.
Nr. 626.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiție „Realizare pasaj rutier la intersecția DN 1 cu DN 73A (Predeal)”

Ordonator principal de credite: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Amplasament: Realizare pasaj rutier la intersecția DN 1 cu DN 73A, orașul Predeal, județul Brașov

Valoarea investiției, inclusiv TVA: 132.493 mii lei

(1 euro = 4,9197 lei/26.02.2021),

din care C + M, inclusiv TVA: 114.685 mii lei

Durata de execuție a obiectivului: 30 de luni

Capacități:

— sens giratoriu suspendat: lungime 220 m, lățime 13,15 m;

— rampa 1 (București—Brașov): lungime 240 m, lățime 6,30 m;

— rampa 2 (Brașov—București): lungime: 287,00 m, lățime 6,30 m;

— rampa 3 (București—Râșnov/Râșnov—București): lungime 185,00 m, lățime 10,80 m;

— rampa 4 (spre Brașov): lungime 160,00 m, lățime 6,30 m

Eșalonarea investiției (investiție/C + M)

Anul I	50.000 mii lei	Anul II	50.000 mii lei	Anul III	32.493 mii lei
	45.000 mii lei		45.000 mii lei		24.685 mii lei

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform prevederilor Normativului „Cod de proiectare seismică” P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiție se realizează din fonduri externe nerambursabile și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate conform legii.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 7

din 7 martie 2022

Dosar nr. 40/1/2022

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Eleni Cristina Marcu	— judecător la Secția penală
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrnaru	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Ana-Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Andrei Claudiu Rus	— judecător la Secția penală
Laura Mihaela Soane	— judecător la Secția penală
Constantin Epure	— judecător la Secția penală
Elena Barbu	— judecător la Secția penală
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Csaba Bela Nasz	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul competent să judece recursul în interesul legii este constituit conform prevederilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 33 alin. (1) coroborat cu art. 34 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Ecaterina Nicoleta Eucarie din cadrul Serviciului judiciar penal al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

4. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Florin Nicușor Mihalache, desemnat conform art. 35 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

5. După prezentarea referatului cauzei, președintele completului, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a supus discuției solicitarea doamnei judecător Lavinia Valeria Lefterache de amânare a

cauzei pentru imposibilitatea obiectivă de prezentare a judecătorului-raportor.

6. Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Ecaterina Nicoleta Eucarie, a considerat că nu este impietată soluționarea pe fond a cauzei de lipsa judecătorului-raportor, având în vedere că raportul a fost întocmit și depus în termen, iar înlocuirea judecătorului-raportor a fost asigurată potrivit dispozițiilor legale.

7. După deliberare, Completul competent să judece recursul în interesul legii a apreciat că nu se impune amânarea cauzei.

8. Președintele completului, constatând că în cauză nu mai sunt cereri de formulat sau excepții de invocat, a acordat cuvântul reprezentantului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

9. Doamna procuror Ecaterina Nicoleta Eucarie a învederat că recursul în interesul legii a fost promovat ca urmare a constatării unei practici neunitare vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop.

10. De asemenea, a învederat că au fost identificate două orientări.

11. O *primă orientare jurisprudențială* este în sensul că judecătorul de drepturi și libertăți, fiind investit cu o contestație privind durata procesului penal într-o cauză în care cercetările se efectuează cu privire la autori necunoscuți, evaluează caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare în raport cu criteriile prevăzute de art. 488⁵ alin. (2) din Codul de procedură penală, pe care le adaptează la particularitatea cauzelor, făcând o analiză *in concreto* a consecințelor pe care desfășurarea urmăririi penale *in rem* le produce asupra ritmicității și celerității procedurii judiciare și apreciază dacă prelungirea urmăririi penale dincolo de o durată rezonabilă este sau nu imputabilă organelor de urmărire penală.

12. O *a doua orientare jurisprudențială* este în sensul că judecătorul de drepturi și libertăți, fiind investit cu o contestație privind durata procesului penal într-o cauză în care cercetările se efectuează *in rem*, evaluează caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare prin aplicarea formală a criteriilor prevăzute de art. 488⁵ alin. (2) din Codul de procedură penală, fără a verifica dacă organul de urmărire penală a efectuat actele de urmărire penală necesare identificării autorului și fără a stabili dacă prelungirea duratei procedurii judiciare este sau nu imputabilă organului de urmărire penală.

13. Punctul de vedere al procurorului general este în sensul că în cauzele cu autori necunoscuți nu se pot stabili termene pentru finalizarea urmăririi penale, deoarece, dacă până la împlinirea termenelor nu sunt identificați autorii, organele de urmărire penală trebuie să dispună clasarea cauzelor.

14. Unul dintre membrii completului a adresat două întrebări reprezentantului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv:

— câte cauze cu autori necunoscuți sunt și care este impactul social al soluției propuse de Ministerul Public?

— dacă s-ar statua că în cauzele cu autori necunoscuți nu este admisibilă contestația privind durata procesului și nu se pot

stabili termene în vederea finalizării urmăririi penale nu s-ar crea un dezechilibru față de faza judecătii, în care această contestație este admisibilă, inclusiv în ceea ce privește procedura de cameră preliminară? Nu ar fi încălcat principiul egalității în fața legii?

15. Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Ecaterina Nicoleta Eucarie, a precizat că în ceea ce privește numărul persoanelor care ar fi afectate de decizia ce ar urma să fie pronunțată în cauză, potrivit datelor statistice, în evidența dosarelor cu autori neidentificați sunt 212.176 de cauze înregistrate în baza Ordinului comun nr. 56/12/C din 10 aprilie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Ministerului Afacerilor Interne, iar în evidența Ministerului Public, la sfârșitul anului 2021, erau înregistrate 522.407 de cauze nesoluționate cu autori necunoscuți.

16. În ceea ce privește cea de-a doua întrebare, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că dacă s-ar statua în sensul că nu se poate stabili un termen pentru finalizarea urmăririi penale în cauzele cu autori necunoscuți nu poate reprezenta o problemă referitoare la drepturile omului atât timp cât se stabilește obiectiv că organele de urmărire penală au depus toate diligențele necesare pentru identificarea autorilor, diligențe care subzistă până la intervenirea termenului de prescripție.

17. Președintele completului, doamna judecătoreasă Corina-Alina Corbu, președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că nu mai sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a reținut dosarul în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE —
COMPLETUL
PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI
ÎN INTERESUL LEGII,**

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Obiectul și titularul sesizării

18. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.797/C/2.258/III-5/2021, ca urmare a constatării unei practici judiciare neunitare la nivelul instanțelor naționale vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, în temeiul prevederilor art. 471 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a lămuri dacă se poate dispune stabilirea unui termen în care procurorul să rezolve cauza, în condițiile în care obligațiile organelor de urmărire penală subzistă până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

II. Dispoziții legale relevante în lămurirea problemei de drept

19. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Art. 6. — Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. (...)

20. Codul de procedură penală

Art. 5. — Aflarea adevărului

(1) Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. (...)

Art. 285. — Obiectul urmăririi penale

(1) Urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. (...)

Art. 306. — Obligațiile organelor de urmărire penală

(1) Pentru realizarea obiectului urmăririi penale, organele de cercetare penală au obligația ca, după sesizare, să caute și să strângă datele ori informațiile cu privire la existența infracțiunilor și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acestora, să strângă și să administreze probele cu respectarea prevederilor art. 100 și 101.

(2) Organele de cercetare penală au obligația de a efectua actele de cercetare care nu suferă amânare, chiar dacă privesc o cauză pentru care nu au competența de a efectua urmărirea penală.

(3) După începerea urmăririi penale, organele de cercetare penală strâng și administrează probele, atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului ori inculpatului.

(4) Organul de urmărire penală se pronunță, prin ordonanță motivată, în condițiile art. 100 alin. (3) și (4), asupra cererilor de administrare a probelor, în limita competenței sale. (...)

Art. 488¹. — Introducerea contestației

(1) Dacă activitatea de urmărire penală sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, se poate face contestație, solicitându-se accelerarea procedurii.

(2) Contestația poate fi introdusă de către suspect, inculpat, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente. În cursul judecătii, contestația poate fi introdusă și de către procuror.

(3) Contestația poate fi formulată după cum urmează:

a) după cel puțin un an de la începerea urmăririi penale, pentru cauzele aflate în cursul urmăririi penale; (...)

Art. 488⁴. — Procedura de soluționare a contestației

(1) Judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța, în vederea soluționării contestației, dispune următoarele măsuri:

a) informarea procurorului, respectiv instanței pe rolul căreia se află cauza, cu privire la contestația formulată, cu mențiunea posibilității de a formula un punct de vedere cu privire la aceasta;

b) transmiterea în cel mult 5 zile a dosarului sau a unei copii certificate a dosarului cauzei de către procuror, respectiv de către instanța pe rolul căreia se află cauza;

c) informarea celorlalte părți din proces și, după caz, a celorlalte persoane prevăzute la art. 488¹ alin. (2) cu privire la contestația formulată și la dreptul de a-și exprima punctul de vedere în termenul acordat în acest scop de judecătorul de drepturi și libertăți sau de instanță. (...)

Art. 488⁵. — Soluționarea contestației

(1) Judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța, soluționând contestația, verifică durata procedurilor pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a punctelor de vedere prezentate și se pronunță prin încheiere.

(2) Judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța, în aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii judiciare, va lua în considerare următoarele elemente:

a) natura și obiectul cauzei;

b) complexitatea cauzei, inclusiv prin luarea în considerare a numărului de participanți și a dificultăților de administrare a probelor;

c) elementele de extraneitate ale cauzei;

d) faza procesuală în care se află cauza și durata fazelor procesuale anterioare;

e) comportamentul contestatorului în procedura judiciară analizată, inclusiv din perspectiva exercitării drepturilor sale procesuale și procedurale și din perspectiva îndeplinirii obligațiilor sale în cadrul procesului;

f) comportamentul celorlalți participanți în cauză, inclusiv al autorităților implicate;

g) intervenția unor modificări legislative aplicabile cauzei;

h) alte elemente de natură să influențeze durata procedurii.

Art. 488⁶. — Soluții

(1) Când apreciază contestația ca fiind întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța admite contestația și stabilește termenul în care procurorul să rezolve cauza potrivit art. 327, respectiv instanța de judecată să soluționeze cauza, precum și termenul în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

(2) În toate cazurile, judecătorul de drepturi și libertăți sau instanța care soluționează contestația nu va putea da îndrumări și nici nu va putea oferi dezlegări asupra unor probleme de fapt sau de drept care să anticipeze modul de soluționare a procesului ori care să aducă atingere libertății judecătorului cauzei de a hotărî, conform legii, cu privire la soluția ce trebuie dată procesului, ori, după caz, libertății procurorului de a pronunța soluția pe care o consideră legală și temeinică.

(3) Dacă s-a constatat depășirea duratei rezonabile, o nouă contestație în aceeași cauză se va soluționa cu luarea în considerare exclusiv a motivelor ivite ulterior contestației anterioare. (...)

21. Codul penal

Art. 154. — Termenele de prescripție a răspunderii penale

(1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

(2) Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. (...)

22. Normele metodologice privind înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror — anexă la Ordinul Ministerului Afacerilor Interne și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 56/12/C/2014

Art. 12. — (1) Activitățile și verificările necesare identificării autorului se efectuează în termen de 60 de zile de la data întocmirii planului potrivit art. 10 alin. (3).

(2) Când termenul prevăzut în alin. (1) nu poate fi respectat din motive obiective sau dacă pe parcursul cercetărilor apar date noi, care impun verificări suplimentare, organele de cercetare penală ale poliției judiciare vor continua activitățile, până la finalizarea acestora, **dar nu mai mult de un an** de la data începerii urmăririi penale față de faptă, cu informarea în scris a procurorului.

Art. 13. — (1) Dacă până la împlinirea termenelor prevăzute la art. 12 ori la finalizarea activităților și verificărilor stabilite, **autorii infracțiunii nu au fost descoperiți**, organele de cercetare penală ale poliției judiciare care au instrumentat cauza întocmesc un referat în care prezintă, pe scurt, rezultatul cercetărilor și propun trecerea dosarului în evidențele dosarelor

cu autori neidentificați, precizând data împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

(2) Referatul, întocmit în două exemplare, este vizat de șeful ierarhic al polițistului ce are calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare și aprobat de procurorul de caz. Un exemplar al referatului rămâne la unitatea de parchet.

(3) În cazul în care procurorul constată că nu au fost finalizate activitățile și verificările stabilite, dispune completarea acestora, stabilind un termen de finalizare de cel mult 60 de zile.

(4) După aprobarea de către procuror a trecerii dosarului cauzei în evidențele dosarelor cu autori neidentificați, organele de cercetare penală ale poliției judiciare **predau dosarul penal**, însoțit de referatul prevăzut la alin. (2), compartimentului de evidență operativă al unității de poliție respective.

Art. 15. — (1) Trecerea dosarului în evidențele dosarelor cu autori neidentificați se comunică de către unitatea de poliție părții vătămate sau reprezentantului acesteia, dacă acestea există, menționându-se că au fost efectuate toate verificările care se impun, dar nu au fost descoperiți autorii și **că se vor relua cercetările în cazul apariției unor elemente noi**. (...)

Art. 16. — (1) Dacă până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale apar probe, indicii temeinice sau elemente noi, dosarele penale în cauză vor fi preluate de organele de cercetare penală ale poliției judiciare de la compartimentele de evidență operativă pentru efectuarea verificărilor necesare, ulterior procedându-se în funcție de rezultatul acestor activități.

(2) Preluarea dosarului penal se realizează pe baza unui referat întocmit, avizat și aprobat în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (2).

(3) Constituie elemente noi:

a) informațiile pertinente care pot conduce la identificarea autorilor, inclusiv cele cuprinse în denunțuri sau autodenunțuri;

b) date obținute prin mijloace criminalistice;

c) identificarea unor bunuri provenite din infracțiune care au fost date în urmărire;

d) săvârșirea unor infracțiuni cu același mod de operare, în condiții similare și când există date care conduc la bănuiala că infracțiunile au fost săvârșite de aceeași persoană sau grup de persoane.

(4) În termen de 5 zile de la data identificării autorului, organul de cercetare penală al poliției judiciare întocmește un plan de cercetare cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 10.

Art. 17. — (1) În cazul în care nu intervine niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 16 dosarul penal rămâne în evidențele dosarelor cu autori neidentificați până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

(2) La împlinirea acestui termen, compartimentele de evidență operativă trimit dosarele organelor de cercetare penală ale poliției judiciare care vor întocmi un referat cu propuneri de clasare a cauzei, înaintându-l procurorului de caz.

(3) O copie a ordonanței prin care s-a dispus clasarea se comunică, prin grija prim-grefierului/grefierului-șef/grefierului desemnat, unității de poliție corespunzătoare, care va opera scăderea din evidențele dosarelor cu autori neidentificați.

23. Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Art. 4. — Ierarhia actelor normative

(1) Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte.

(2) Categoriile de acte normative și normele de competență privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constituția României, republicată, și prin celelalte legi.

(3) Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

III. Examenul jurisprudenței naționale

24. Examenul jurisprudenței naționale în cauzele cu autori necunoscuți evidențiază, potrivit sesizării, două orientări.

25. **Premisa comună** vizează situația în care judecătorul de drepturi și libertăți este investit cu o contestație privind durata procesului penal într-o cauză în care cercetările se efectuează *in rem*, autorii fiind necunoscuți, dar și aceea că aprecierea duratei rezonabile a procedurilor impune o analiză complexă în temeiul mai multor criterii ori elemente.

26. **Într-o primă orientare jurisprudențială** se consideră că judecătorul de drepturi și libertăți va evalua caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare în raport cu criteriile prevăzute de art. 488⁵ alin. (2) din Codul de procedură penală, pe care le adaptează la particularitatea cauzelor cu autori necunoscuți, făcând o analiză *in concreto* a consecințelor pe care desfășurarea urmăririi penale *in rem* le produce asupra ritmicității și celerității procedurii judiciare (anexele 1—9, curțile de apel Suceava, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova, Iași).

27. Prin acest demers judecătorul de drepturi și libertăți evaluează obiectiv în ce măsură stabilirea unui termen de soluționare a cauzei are aptitudinea de a conduce la accelerarea procedurii.

28. **Încheierile ce exemplifică această orientare jurisprudențială sunt de respingere a contestațiilor privind durata procesului penal**, iar în motivare sunt menționate dispozițiile art. 488⁵ alin. (2) din Codul de procedură penală și se arată că, față de împrejurarea că organele de urmărire penală au făcut toate demersurile necesare identificării autorului, nu se poate reține că nesoluționarea dosarului într-un termen rezonabil este cauzată de inactivitatea acestora ori de nesocotirea obligațiilor procesuale ce le revin (anexele 1—3, 5, 6, 8, 9).

29. **În cea de-a doua orientare jurisprudențială** se consideră că judecătorul de drepturi și libertăți, fiind investit cu o contestație privind durata procesului penal într-o cauză în care cercetările se efectuează *in rem*, evaluează caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare prin aplicarea aparent sau așa-zis formală a criteriilor prevăzute de art. 488⁵ alin. (2) din Codul de procedură penală, bazată pe argumentul de principiu al perioadei de inactivitate după introducerea dosarului în evidența pasivă (anexele 10—17, curțile de apel Pitești, Oradea, București, Craiova, Iași).

30. Contestațiile privind durata procesului penal sunt evaluate pe baza constatării existenței unei perioade de inactivitate după introducerea dosarului în evidența pasivă (anexa 10), ca urmare a înghețării probatoriului, consecință a introducerii în evidența pasivă, ceea ce exclude ori îngreunează reevaluarea epuizării și completării sale (anexele 10—12, 15) ori contestațiile sunt evaluate fără a se verifica dacă lipsa identificării autorului este imputabilă organului de urmărire penală (anexele 13, 14, 17).

IV. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

31. Din perspectiva deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare, ori a deciziilor de speță nu au fost identificate hotărâri judecătorești relevante prin care să fi fost analizată problema de drept ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii.

V. Jurisprudența Curții Constituționale a României

32. Relevantă pentru problema de drept ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii este Decizia Curții Constituționale a României nr. 423 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 20 iulie 2015, prin care s-a reținut că „*instituția contestației privind durata procesului penal a fost reglementată de legiuitor în îndeplinirea obligațiilor ce decurg în sarcina statului din prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv de a crea un sistem judiciar eficient, capabil să soluționeze cauzele penale într-un termen rezonabil și de a asigura, la nivelul legislației naționale, un remediu efectiv care să permită valorificarea drepturilor și*

libertăților consacrate prin Constituție” (paragraful 19). „*(...) contestația privind durata procesului penal constituie un remediu acceleratoriu*” (paragraful 20).

VI. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

33. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat repetat hotărâri prin care a explicitat conținutul noțiunii de anchetă efectivă și rigorile sale și a deslusit noțiunea de durată rezonabilă a procedurii penale, în aplicarea dispozițiilor art. 6 din *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*.

34. Curtea a evaluat, preponderent, cele două noțiuni în cauze ce vizau încălcări ale *dreptului la viață* (art. 2), *interzicerea torturii* (art. 3), mai rar în ipoteza *dreptului de proprietate* (Protocol 1):

— în *Cauza Mocanu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că autoritățile nu au efectuat o anchetă efectivă și a constatat încălcarea art. 2 și 3 din Convenție sub aspect procedural (Hotărârea din 17.09.2014 — cererile nr. 10.865/09, 45.886/07 și 32.431/08, paragrafele 319—323, 325—326);

— în *Cauza Vereș împotriva României*, Curtea a reținut că autoritățile nu au efectuat o anchetă aprofundată și efectivă și a constatat încălcarea art. 3 din Convenție sub aspect procedural (Hotărârea din 24.06.2015 — Cererea nr. 47.615/11, paragrafele 58—60 și 64);

— în *Cauza Rupa împotriva României*, Curtea a considerat că ancheta desfășurată de autorități a fost insuficientă, reținând încălcarea art. 3 din Convenție sub aspect procedural (Hotărârea din 16 decembrie 2008 — Cererea nr. 58.478/00, paragraful 64);

— în *Cauza Archip împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că ancheta nu a fost amănunțită, adecvată sau efectivă (Hotărârea din 27 septembrie 2011 — Cererea nr. 49608/08, paragrafele 61—62, 65);

— în *Cauza Anamaria-Loredana Orășanu și alții împotriva României*, Curtea a stabilit că există o încălcare a art. 2 din Convenție față de lipsa unei anchete efective (Hotărârea din 7 noiembrie 2017 — Cererea nr. 43.629/13 și alte 74 de cereri, paragraful 48).

— în *Cauza X și alții împotriva Bulgariei*, Curtea a considerat că ancheta nu a îndeplinit exigențele de eficiență întrucât autoritățile nu au făcut uz de toate mijloacele de anchetă, nu au luat toate măsurile rezonabile și nu au întreprins o analiză completă și atentă a probelor (Hotărârea din 2.02.2021 — Cererea nr. 22.457/16, paragrafele 227—228);

— în *Cauza Blumberga împotriva Letoniei*, Curtea a statuat că statul nu își îndeplinește obligațiile pozitive care îi revin în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 decât în cazul în care lipsa perspectivelor de reușită a procedurii civile este consecința directă a unor deficiențe extrem de grave și flagrante în desfășurarea procedurii penale care rezultă din același set de fapte (Hotărârea din 14.10.2008 — Cererea nr. 70.930/01, paragrafele 67—68).

VII. Punctul de vedere al Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exprimat prin sesizarea formulată

35. Prin sesizarea formulată, procurorul general a opinat în sensul că prima orientare jurisprudențială reprezintă soluția legală, considerând că judecătorul de drepturi și libertăți, fiind investit cu o contestație privind durata procesului penal, într-o cauză în care cercetările se efectuează cu privire la autori necunoscuți, evaluează caracterul rezonabil al duratei procedurii judiciare în raport cu criteriile prevăzute de art. 488⁵ alin. (2) din Codul de procedură penală, pe care le adaptează la particularitatea cauzelor cu autori necunoscuți, făcând o analiză *in concreto* a consecințelor pe care desfășurarea urmăririi penale *in rem* le produce asupra ritmicității și celerității procedurii judiciare.

36. De asemenea, prin Adresa nr. 1.797/C/2.258/III-5/2021 din 21 ianuarie 2022, ca urmare a solicitării formulate de judecătorul-raportor, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, potrivit datelor statistice, în evidența dosarelor cu autori neidentificați sunt 212.176 de cauze înregistrate în baza Ordinului nr. 56/12/C din 10 aprilie 2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Ministerului Afacerilor Interne, iar în evidența Ministerului Public, la sfârșitul anului 2021, erau înregistrate 522.407 de cauze nesoluționate cu autori necunoscuți.

VIII. Opiniile specialiștilor consultați

37. În conformitate cu dispozițiile art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

38. *Centrul de Cercetări în Științe Penale din cadrul Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara* a opinat în sensul că s-ar impune soluția de respingere a recursului în interesul legii, întrucât, pe de o parte, interpretarea propusă nu ține seama de logica textelor legale în discuție, în baza cărora stabilirea unui termen de rezolvare a cauzei este o consecință a admiterii contestației, iar, pe de altă parte, pentru că poate induce ideea unei excepții în care judecătorului de drepturi și libertăți să i se limiteze prerogativa de admitere a unei contestații privind durata procesului penal, în ipoteza în care autorul faptei este neidentificat sau neidentificabil.

39. De asemenea, s-a apreciat că, pe calea recursului în interesul legii, se încearcă conturarea unei *lex tertia*, respectiv acreditarea unei soluții terțe, și anume admiterea contestației fără stabilirea unui termen de rezolvare a cauzei pentru procuror, ceea ce nu poate fi acceptat. Astfel, dacă există motive de admitere a contestației, implicit, motive de constatare a depășirii duratei rezonabile de soluționare a urmăririi penale, atunci rămâne fără sens absența termenului de rezolvare a cauzei. Scopul procedurii de contestare a duratei este reprezentat tocmai de existența unui remediu concret de sancționare a tergiversării soluționării cauzei.

40. *Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași — Facultatea de Drept* a apreciat că sesizarea ce formează obiectul prezentului recurs în interesul legii este inadmisibilă, deoarece problema de drept nu poate primi o rezolvare de principiu, întrucât presupune o analiză *in concreto*.

41. *Asupra fondului problemei de drept* a opinat în sensul că în soluționarea contestației privind durata procesului penal în cauzele în care nu au fost identificați (sau identificabili) autorii faptelor, deși organele de urmărire penală au depus toate diligențele necesare în acest scop (apreciere pe care o va realiza judecătorul de drepturi și libertăți, indiferent de înscrierea dosarului în registrul dosarelor cu autor necunoscut), judecătorul de drepturi și libertăți nu poate dispune stabilirea unui termen în care procurorul să rezolve cauza.

IX. Punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică

42. Prin punctul de vedere exprimat s-a apreciat că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se poate dispune stabilirea unui termen în care procurorul să rezolve cauza, chiar și în condițiile în care obligațiile organelor de urmărire penală subzistă până la împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale, precum și a unui termen pentru formularea unei noi contestații.

X. Opinia judecătorului-raportor

43. Judecătorul-raportor a apreciat că, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, interpretarea și aplicarea unitară ale dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) raportat la art. 285 din Codul de procedură penală și art. 154 din Codul penal trebuie să fie în sensul stabilirii unor termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și pentru formularea unei noi contestații.

XI. **Înalta Curte de Casație și Justiție**, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

XI.1. Admisibilitatea recursului în interesul legii

44. Potrivit dispozițiilor art. 471 din Codul de procedură penală, recursul în interesul legii, formulat de titularul îndrăuit, investește Înalta Curte de Casație și Justiție asupra unei chestiuni de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești.

45. Cererea trebuie să cuprindă soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele acestora, jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului sau, după caz, a Curții de Justiție a Uniunii Europene, opiniile relevante exprimate în domeniu, precum și soluția ce se propune a fi pronunțată în recursul în interesul legii. Sub sancțiunea respingerii cererii de recurs, ca inadmisibilă, aceasta trebuie să fie însoțită de copii ale hotărârilor judecătorești definitive, din care să rezulte că problema de drept care formează obiectul judecății a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești [art. 471 alin. (3) din Codul de procedură penală].

46. Potrivit dispozițiilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se regăsește printre subiecții de drept ce pot promova recurs în interesul legii, astfel încât condiția referitoare la calitatea procesuală activă a titularului sesizării este îndeplinită.

47. Deopotrivă, se reține că în cuprinsul cererii de recurs în interesul legii sunt indicate cele două orientări jurisprudențiale diferite în soluționarea aceleiași probleme de drept a cărei dezlegare se solicită, cu argumentele acestora, fiind atașate copii ale hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțele naționale.

48. Ca urmare, se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate ale prezentului recurs în interesul legii.

XI.2. Pe fondul recursului în interesul legii

49. Prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 423 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 20 iulie 2015, s-a reținut că „instituția contestației privind durata procesului penal a fost reglementată de legiuitor în îndeplinirea obligațiilor ce decurg în sarcina statului din prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv de a crea un sistem judiciar eficient, capabil să soluționeze cauzele penale într-un termen rezonabil și de a asigura, la nivelul legislației naționale, un remediu efectiv care să permită valorificarea drepturilor și libertăților consacrate prin Constituție” (paragraful 19).

50. Instituția reglementată de dispozițiile art. 488¹—488⁶ din Codul de procedură penală constituie un *remediu acceleratoriu, pus la dispoziția părților* cu scopul valorificării în fața autorității judiciare naționale a interesului legitim legat de soluționarea cauzei într-un termen rezonabil (paragraful 20).

51. Obiectul urmăririi penale este reglementat de dispozițiile art. 5 și art. 285 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora urmărirea penală, ca fază a procesului penal, are ca

obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au comis infracțiuni și la stabilirea răspunderii penale a acestora. Ulterior începerii urmăririi penale *in rem*, organul de urmărire penală, în realizarea obiectului urmăririi penale, procedează la administrarea probatorului specific etapei de investigare a faptei în scopul identificării făptuitorilor și al formulării acuzațiilor.

52. Contestația privind durata procesului penal, în ipoteza rămânerii în faza de urmărire penală, aduce în discuție două noțiuni interdependente: ancheta efectivă și durata rezonabilă.

53. Caracterul efectiv al anchetei presupune o investigație eficientă, care să deslușească făptuitorul și elementele utile acuzației; temeinică, bazată pe probe; desfășurată cu celeritate, deci într-o durată rezonabilă ce exclude intervenția prescripției răspunderii penale.

54. Ancheta efectivă constituie o obligație de diligență pentru organul judiciar, evaluată în contestația privind durata procesului penal. Obligația de diligență este incompatibilă cu lăsarea dosarului în nelucrare prin introducerea sa în evidența pasivă a autorilor necunoscuți, după un efort investigativ de un an. Această concluzie este mai evidentă în ipoteza în care dosarul rămâne astfel arhivat pe durata termenului prescripției răspunderii penale.

55. În cazul urmăririi penale *in rem*, scopul imediat este identificarea făptuitorului și emiterea acuzațiilor, pentru asigurarea dezideratului final, tragerea la răspundere penală, scop ce nu se estompează și nu poate fi împiedicat ori îngreunat de normele metodologice anexă la Ordinul Ministerului Afacerilor Interne și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 56/12/C/2014.

56. Rolul judecătorului de drepturi și libertăți în cadrul fazei urmăririi penale, reglementat prin normele procesual penale, nu poate fi limitat de acte cu forță juridică inferioară legii organice, cum sunt ordinele și normele metodologice, ori de o interpretare restrictivă a textului analizat.

57. Astfel, normele metodologice menționate impun soluția trecerii în evidența pasivă după un an de cercetări rămase fără identificarea făptuitorului, fără a reglementa o procedură asumată de reevaluare reală, permanentă.

58. Dată fiind forța juridică determinabilă prin ierarhia actelor normative și reținând poziționarea inferioară a ordinului (normelor metodologice) în raport cu normele procesual penale reglementate prin lege organică, se constată că ordinul anterior menționat nu poate avea, *de plano*, nicio eficiență ori consecințe

asupra exercițiului competențelor funcționale și rolului judecătorului de drepturi și libertăți, nici chiar asupra atribuțiilor și competențelor funcționale ale organului de urmărire penală.

59. În ceea ce privește interpretarea gramaticală facilă ori în spiritul normei (teleologică), contestația poate fi exercitată indiferent de faza ori etapa în care s-ar afla urmărirea penală, de la momentul declanșării procesului penal (*ubi idem ratio eadem solutio*). Nu se poate distinge, în aplicarea sa, în funcție de fazele urmăririi penale (*ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*), astfel că, de la momentul declanșării procesului penal prin începerea urmăririi penale *in rem*, instituția devine operabilă. A limita aplicabilitatea sa la faze subsecvente ale urmăririi penale (efectuarea în continuare față de persoană, punerea în mișcare a acțiunii penale ș.a.) echivalează cu o restrângere nejustificată a rolului instituției, cu negarea, cel puțin parțială, a competențelor funcționale ale judecătorului de drepturi și libertăți și, cel mai grav, cu nesocotirea scopului pentru care s-a reglementat intervenția acestuia din urmă asupra fazei inițiale a procesului penal.

60. Stabilirea termenului în vederea finalizării urmăririi penale și data de la care se poate formula o nouă contestație constituie un mecanism eficient în cadrul instituției, cu efecte asupra asigurării eficienței anchetei. Soluția clasării nu va fi oportună însă până la identificarea incidenței unuia dintre cazurile enumerate de art. 16 din Codul de procedură penală (cazuri care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale).

61. Ca urmare, judecătorul de drepturi și libertăți are competența funcțională de a evalua periodic stadiul anchetei, indiferent de faza urmăririi penale, și de a stabili termenul pentru epuizarea cercetărilor și data de la care se poate formula o nouă contestație, până la finalizarea urmăririi penale, ori constatarea incidenței unuia dintre cazurile enumerate de art. 16 din Codul de procedură penală.

62. În raport cu aceste considerente, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) raportat la art. 285 din Codul de procedură penală și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se impune stabilirea unor termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și, respectiv, în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

Pentru aceste motive,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilește că:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488⁶ alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 285 din același cod și art. 154 din Codul penal, în cauzele având ca obiect contestații privind durata procesului în cazul faptelor ai căror autori nu au fost identificați (sau identificabili), deși organele de urmărire penală au depus diligențele necesare în acest scop, se stabilesc termene în vederea finalizării urmăririi penale (ce implică și identificarea făptuitorilor) și, respectiv, în care o nouă contestație nu poate fi formulată.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 martie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Florin Nicușor Mihalache

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 710/2022 pentru aprobarea Ghidului de finanțare a Programului privind ecologizarea zonelor afectate de deșeuri, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 4 aprilie 2022, se fac următoarele rectificări:

— în ghidul prevăzut în anexa la ordin, la art. 13 alin. (1) lit. d), în loc de: „d) documentul doveditor al deschiderii de către solicitant, la Trezoreria Statului, a contului de venituri încasate de la Fondul pentru mediu. Contul va avea cod/indicator bugetar ...” se va citi: „d) documentul doveditor al deschiderii de către solicitant, la bancă pentru ADI, respectiv la Trezoreria Statului a contului de venituri încasate de la Fondul pentru mediu, pentru UAT. Contul în Trezorerie va avea cod/indicator bugetar ...”;

— în ghidul prevăzut în anexa la ordin, la art. 18 alin. (7), în loc de: „(7) Plata se face prin virament în contul de trezorerie al beneficiarului, ...” se va citi: „(7) Plata se face prin virament în contul de trezorerie/bancă al beneficiarului, ...”;

— în anexa nr. 1 la ghidul prevăzut în anexa la ordin, la pct. I (Date generale), rândul al 4-lea, în loc de: „Cont deschis la Trezoreria Statului: ...” se va citi: „Cont deschis la Trezoreria Statului/Banca: ...”;

— în anexa nr. 2 la ghidul prevăzut în anexa la ordin, la art. 4 alin. (3), în loc de: „..., deschis de către beneficiar la Trezoreria ...” se va citi: „..., deschis de către beneficiar la Trezoreria/Banca ...”;

— în anexa nr. 2 la contractul de finanțare prevăzut în anexa nr. 2 la ghid, rândul al 2-lea al cererii de decontare, în loc de: „Înregistrat cu cod de identificare fiscală, cont nr., deschis la Trezoreria” se va citi: „Înregistrat cu cod de identificare fiscală, cont nr., deschis la Trezoreria/Banca”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

